

MINDRE MEDDELELSER

Hvor længe mader Sangfuglene deres udføjne Unger?

Det angives i Almindelighed i Faglitteraturen, at Sangfuglene mader deres udføjne Unger nogle Dage, efter at disse har forladt Reden. Jeg har dog aldrig set angivet, hvad man skal forstaa ved Begrebet "nogle Dage", men jeg tror nok, at Folk i Almindelighed ved "nogle Dage" forstaaer i hvert Fald mindre end en Uge. Er det nu rigtigt, at Sangfuglene afslutter Opmadningen af de udføjne Unger i Løbet af en lille Uges Tid? Absolut nej. Det har længe staaet mig klart, at de mader Ungerne over en betydelig længere Periode, og i Aar har jeg gjort nogle Jagttagelser, som kan tjene til at belyse Spørgsmaalet. Den 4. Juli 1946 forlod et Kuld Unger af Graa Fluesnapper (*Muscicapa striata* (Pall.)) Reden, som befandt sig i en Eg ved Danmarks Akvarium. De gamle Fugle var vant til Mennesker, de madede tillidsfuldt, selv om man var nær Ungerne, og som Følge heraf lod Kuldet sig let følge i den kommende Tid. I Løbet af en god halv Snes Dage var Ungernes Halefjer vokset helt ud, men de blev stadig madet. Da de havde været 14 Dage af Reden, begyndte de selv at fange Insekter, men de blev dog alligevel madet. Efter endnu 4 Dages Forløb tiggede de stadig om Mad, men blev nu afvist af Forældrene. I Almindelighed gælder det vist, at Sangfuglene mader deres udføjne Unger, i hvert Fald til disses Halefjer har naaet deres fulde Længde (og sandsynligvis en Tid endnu) og dette sker ikke i Løbet af "nogle Dage". Jeg erindrer, at jeg i Aarenes Løb har set følgende Arter made langhalede Unger: Solsort, Sangdrossel, Hvid Vipstjert, vore Mejser, Graaspurv, Skovspurv, Bogfinke, Tornirisk, Grønirisk, Korsnæb, Skade, Krage og Raage for blot at nævne enkelte i Flæng.

MOGENS HØJGAARD.

Albino af Digesvale (*Riparia riparia* (L.)).

Den 15. September 1946 saa Civilingeniør SPURRE PEDERSEN og Undertegnede en Albino af Digesvale ved Selsø. Den var i Selskab med en Del andre Digesvaler samt Landsvaler.

C. A. BLUME.

Iagttagelse af Vandstær (*Cinclus cinclus* (L.)) og Vandrefalk (*Falco peregrinus* Tunstall) paa Amager.

Den 24. Oktober 1946 saa jeg Kl. ca. 7¹/₂ om Morgenen en Vandstær flyve frem og tilbage langs det Dige, der gaar fra Slusedæmningen sydpaa imod Mejlgaard. Fuglen var godt belyst og søgte efter Føde, hvad der aabenbart voldte Vanskelighed, da Grøften langs Diget var tilfrosset. Ca. 1¹/₂ Time senere saa jeg en Vandrefalk tage en Due omtrent midt over Fælled. Falken slog kun Fejl een Gang og fløj ned imod Slusedæmningen med sit Bytte.

NIELS THORUP.

Sortspætte (*Dryocopus martius* (L.)) i Gribskov.

Da min Ledsager og jeg den 16. 10. 1946 (ca. Kl. 14³⁰) gik 2-300 m vest for Grib Sø, hørte vi nogle gennemtrængende Skrig, der lød nogenlunde som den Lyd, der fremkommer, naar man blæser paa et Græsblad, blot var Skrigene fra Gang til Gang helt ens. Da vi kom lidt frem ad Vejen, kom "Hylene" lige fra højre, og paa en Bøgestamme 25-30 m fra os fik vi Øje paa et sort Væsen, der i Spring bevægede sig ned ad Stammen. Da det et Øjeblik sad stille, saa vi, at det ligesom dukkede sig og udstødte det ejendommelige Skrig, vi tidligere havde hørt; det var saa et Øjeblik ude af Syne, og vi hørte en svag Banken. Nu kom Dyret igen saa meget frem, at vi saa det i Profil, og samtidig kom Lyset til at falde saaledes, at vi saa et straalende rødt Glimt fra Hovedet. Nu var jeg ikke i Tvivl om, at vi stod overfor en Sortspætte; Størrelsen fremgaar af, at jeg først antog Dyret for et Egern. Fuglen udstødte endnu et enkelt Skrig, lettede fra Stammen, fløj lige hen over os og forsvandt mod Syd.

DAMSTEDT-CHRISTENSEN.

Storkjove (*Stercorarius skua* (Brünn.)) ved Blokhus.

Den 25. Sept. 1946 fandtes en Storkjove (*Stercorarius skua*) paa Stranden ved Blokhus (Jammerbugten). Fuglen var levende men fuldstændig udsultet og afmagret; den kunde hverken gaa eller staa, langt mindre flyve. Fodring af Fuglen blev forsøgt, men da den ikke vilde tage Føde til sig, blev den aflivet og sendt til Udstopning.

M. LARSEN.

Polske Svaner paa Fyn.

Som bekendt er der jo nu vilde Knopsvaner (*Cygnus olor* (Gmel.)) paa Nakkebølle Fjord, men af de 5 Unger, var de 4 kridhvide i Starten og holdt sig hvide, da de var flyvefærdige; den femte var som sædvanlig graa.

TAGE HELMS.

Har Hortulanen (*Emberiza hortulana* (L.)) ynglet i Maglemose i Gribskov?

Da jeg den 26. Maj 1946 kom gaaende ind i Maglemose midt i Gribskov fra Nordøstsiden, hørte jeg nogle meget ubetydelige Fuglelyde, som forekom mig ubekendte; faa Meter længere inde i Mosen fik jeg ganske rigtigt Øje paa to Hortulaner. De var af Bygning som Gulspurven, stort set af Jernspurvens Farver, med lyserøde Ben, og de fløj uroligt men kun lidt sky rundt fra Grantop til Grantop. — Omraadet her er sumpet med enkelte store Birke og Graner og tættere staaende Smaagræner ind imellem; Bundvegetationen er Lyng og Mosebølle og Stargræsser paa 30-40 cm høje Tuer, der med deres Filter af nedhængende Grenværk er udmærket egnede til Redebygning. — Jeg anbragte mig i Nærheden og saa nu den ene Mage (muligvis ♂, da kun denne havde rødgult omkring Næbbet) flyve rundt med en fed, grøn Larve i Næbbet. Den smuttede en halv Times Tid rundt i min umiddelbare Nærhed med Larven dinglende i Næbbet, men pludseligt var Larven væk, jeg formoder afleveret til Ungerne. Af forskellige Grunde var jeg da nødt til at forlade Stedet efter forgæves at have søgt efter Reden.

Den 28. Maj var jeg igen derude med en fugleinteresseret Ven, PEER KOEFOED LARSEN, og vi iagttog begge Mager med Insekter, men havde ikke Held til at opdage, hvor de forsvandt hen med Føden.

Den 1. og 3. Juni tilbragte jeg henholdsvis 2 og 4 Timer paa Stedet uden med Sikkerhed hverken at høre eller se noget til Parret.

Først den 11. Juni var jeg igen derude, denne Gang i Følge med Tømmerhandler FOG, Musæumsinspektør, Dr. phil. HAGERUP og Konservator MADSEN. Vi undersøgte Omraadet grundigt men saa eller hørte intet.

Ogsaa den 30. Juni undersøgte jeg Omraadet, men stadig uden mindste Resultat.

Muligheden for, at Hortulanerne har ynglet, men er blevet forstyrret eller har faaet deres Unger tidligt flyvefærdige, foreligger dog, selv om intet med Bestemthed kan siges.

NIELS JØRGEN TORTZEN.

Gravand (*Tadorna tadorna* (L.)) i Bagsværd Sø.

Vi har i Tidsskriftet læst om en Gravand (*Tadorna tadorna*) med Ællinger ved Raadvad (D. O. F. T. **40**, 1946, p. 204). I Tilslutning hertil kan meddeles, at vi iagttog en Gravand med 9 Ællinger i Bagsværd Sø d. 14. 6. 46. To Dage efter iagttog vi den igen, men med 8 Ællinger; senere har vi ikke observeret den.

E. CHRISTIANSEN & G. WEHLMANN.

Iagttagelse af Isfugl (*Alcedo atthis ispida* L.) ved Mølleaaen.

Den 25. 10. 1946 saa vi en Isfugl ved Ravnholm. Senere har vi iagttaget den gentagne Gange paa følgende Steder langs Mølleaaen: Ørholm, Brede og Folevad Vandmølle. Sidstnævnte Sted holdt den forøvrigt mest til. Samtidig kan vi meddele, at vi har observeret en Vandstær (*Cinclus cinclus*) bag Brede Fabrikker den 8. 11. 1946.

Den 17. 11. 1946 saa vi et Træk paa 4 Isfugle ved Ørholm, men tiltrods for at vi holdt Vandløbene under Observation det meste af Dagen, saa vi dem ikke mere.

E. CHRISTIANSEN & G. WEHLMANN.

Bjergvipstjert (*Motacilla cinerea* Tunstall) i Hornsherred.

I Dagene fra 7. til 12. Dec. 1946 har en enlig Bjergvipstjert holdt til i Virke Møller pr. Kr. Saaby. Fuglen, der var i ren Vinterdragt, holdt til ved en Aa med flere plaskende Fald. Den var meget livlig og pillede ivrigt i den bløde Bund langs Aaen.

HANS WONSILD.